

[Knud Jespersen.]

nemlig at unddrage beskatning af penge, der burde være beskatningspligtige.

Wilhelm (VS):

Jeg skal gøre det meget kort ved denne første behandling. Vi er imod fremskridtspartiets forslag, som vi var det ved det tilsvarende forslag i foråret. Om regeringens forslag bliver jeg nødt til at tage forbehold, til vi har fået kigget nærmere på det i udvalget. Det eneste, kan jeg godt sige, der giver os en smule forhåndsinteresse for det forslag, er det, der er redegjort for i bemærkningerne, hvor man siger, at med den forskelsbehandling, der i dag finder sted, betyder det, at virksomheder, der er fortrolige med den gældende ligningspraksis på området, kan ligge og mingelere det sådan, at hvis de anser udsigten til kurstab for størst, anvender de den ene ordning, og hvis de anser udsigten til kursgevinst for størst, anvender de den anden ordning. Det kunne motivere at lave en ligestilling, hvis de mere kløgtige er i stand til at ride på den slags forskelligartede behandlinger af forskellige finansieringsformer. Til gengæld synes vi også, at hvis man vil bruge det som argument, som skatteministeren gør her i sine bemærkninger, må det også være muligt at give en eller anden slags fornemmelse af, hvilke provenumæssige virkninger det vil have. Selvfølgelig ikke under en hvilken som helst valutarisk udvikling, f. eks. brud på slangesamarbejdet — som jo i øvrigt ikke er noget samarbejde undtagen for dem, der er dumme nok til at indrette sig på det — men også f. eks. under givne forudsætninger: med den og den udvikling, hvor meget ville man så tro det kunne betyde at man fjerner den manipuleringsmulighed, der i dag ligger for de mere kyndige virksomheder til at spille på den ene eller den anden hest, alt efter hvordan de bedømmer udsigterne?

Glistrup (FP):

For at tale Jacob Paludansk, så er det danske valutaområde præget af torden i syd. Derfor var fremskridtspartiet i foråret meget utålmodig efter at få sit forslag på dette område gennemført og meget utilfreds med, at folketinget rejste hjem uden at have vedtaget fremskridtspartiets forslag forinden. Nu her bagefter kan vi jo

lykkeligvis sige, at der ikke brød noget lynvejrs løb i sommerens løb vedrørende den danske valuta, men da faren nægtelig stadig er til stede, håber vi, at denne sag kommer hurtigt igennem ved en energisk indsats med hyppige møder i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, således at vi i hvert fald ikke skal drage hjem på juleferie uden at have spørgsmålet løst.

Det er nemlig ikke blot således, at et lynvejr på dette område, hvis vi ikke har gennemført skattelovgivningen tilbørligt, vil kunne dræbe mange tilfældige virksomheder rundt omkring og dermed få yderligere brand til at gå ud over store dele af erhvervslivet, men det er også således, at selve vedtagelsen af forslagene i vidt omfang vil være en lynafleder, for nærmer tordenvejret sig til det danske område, vil man med den nuværende skattemæssige dis og dunkelhed opnå, at vi vil forværre vor valutasisituation ved, at mange med tordenvejret i antræk vil skynde sig og søge at indfri deres udenlandske gæld for ikke at komme til at lide ikke-fradragsberettigede tab, men det vil blive væsentlig bedre, hvis der dog i hvert tilfælde er fradragsretten at hælde sit hoved til.

Så er det selvfølgelig ikke helt ligegyldigt, om man gennemfører skatteministerens forslag eller fremskridtspartiets forslag, men fremskridtspartiet kan da for 96 pct.s vedkommende erklære sig fuldt tilfreds med det af ministeren fremsatte forslag; der er i virkeligheden sammenfald vedrørende de væsentlige problemer, der skal løses, i de to forslag. Der er, så vidt jeg kan se, kun fire nævneværdige forskelle, og deraf vedrører de tre endda noget set fra evighedens synsvinkel så ligegyldigt som overgangsproblemerne.

Den eneste virkelig materielle forskel er spørgsmålet, om vi får afgrænset lovens område rigtigt. Der er vi selvfølgelig alle sammen enige om, at det vil være administrativt helt fjollet, hvis en mand, der rejser til Mallorca — det være sig i forretningsmæssigt eller i privat øjemed — skal veksle sine pesetas tilbage, og så bliver resultatet 400 kr. gevinst eller 300 kr. tab, hvad det nu kan være, det skal selvfølgelig ikke ind på selvangivelsen. Så opstår problemet, hvordan vi kan udskille det område, som vi ikke har lyst til at have med ind under det her, fordi det ikke har den tilstrækkelige betydning. Der mener fremskridtspartiet, også efter at